

vis og hvor man med en juridicel Fremgangsmaade ikke alene vil trække Sagen ud ganske overordentlig, men ogsaa tit ikke vil kunne præstere det fornødne Bevis for at fjerne en Mand, der virkelig burde fjernes. Og saa maa vi huske paa, at overfor det Hensyn, som selvfølgelig bør tages til Individet og Individets Ret, staar her paa den anden Side den uaaadelige Skade, som kan gøres Befolkningen af en saadan Mand; det er aldeles uberegneligt, hvilke Ulykker der kan afstedkommes af en saadan Mand. — Den tredje Kategori af Tilfælde skulde saa være udvist Uduelighed eller begaaede Fejl i selve Lægevirksomheden. Se, hvad den sidste Kategori angaar, gælder jo navnlig om den, hvad der i Motiverne er anført, nemlig at det er umuligt nærmere i Loven at bestemme, hvilke Tilfælde det skal være. Men jeg mener heller ikke, det har saa stor Interesse, fordi jeg netop med Hensyn til dette Punkt ikke kan tænke mig andet, end at Domslovene og overhovedet civile Autoriteter blive nødt til at afvise mere ved det bedste og højeste Lægevidenskabelige Skøn, man kan faa. Hvad der saaledes kan siges at være Uduelighed, hvad der kan siges at være grove „Kunsthfejl“, som det kaldes, kan dog ikke afgøres undtagen af Væger, og deres Dom maa dog blive temmelig afgørende for hvilken som helst anden Autoritet, der skal afgøre Sagen. Men som sagt, vil man nøjes med saadanne almindeligere Betegnelser, saadanne almindelige Beskrivelser af de Kategorier af Tilfælde, der have sig for Dje i § 9 andet Stykke, vil det ikke være umuligt ved Lovforslagets senere Behandling at ændre det i den Retning.

Hvad endelig angaar Omkostningsspørgsmaalet og deslige skal jeg kun bemærke, at det jo har været mig meget kært, at man ikke fra nogen Side har gjort gældende, at jeg har forlangt for meget til dette Lovforslag. Det tilstaar jeg oprigtig, det er egentlig en af de Ting, jeg mest har frygtet for, at man skulde finde, at der blev forlangt for meget. Men naar man ikke vil gøre den Børbredelse mod Lovforslaget, komme vi vistnok let udover, hvad der for øvrigt kunde være i den Henseende at bemærke. Det er muligt, at det Overflag, der er gjort over de andre Udgifter, som ikke gaa med til Lønninger, paa mange Punkter ikke ville ganske slaa til, men der maa vi se, hvorledes Erfaringens Vidnesbyrd falder ud, og jeg gaar ud fra, at naar det skulde vise sig, at den ene eller den anden af disse Konti skulde være utilfredsstillende til Opfyldelsen af Formaalet, maa vi, vel nok kunne faa det fornødne senere bevilget. Naar der er sat

600 Kr. til Besættelse af Lokaler, tror jeg — jeg tør ganske vist ikke sige det bestemt — at det er det, det nuværende Sundhedsstollegiums Lokale koster, og Sundhedsstollegiet fra hvilket Forslaget hidrører, maa vistnok have anset det for tilstrækkeligt indtil videre. Jeg paastønner som sagt, at man har erkendt, at Lønningerne i det hele ikke ere overdrevne, og jeg tror ogsaa, man kan sige, at den Løn, der er foreslaaet, navnlig for Sundhedsraadets Formand, ikke er for høj. Naar man skal have en virkelig dygtig Væge, der altsaa skal opgive sin private Lægevirksomhed for udelukkende at leve af og for denne Gerning, saa tror jeg ikke, man kan faa en saadan Mand for en billigere Pris. Hvad de tvende Medicinalraader angaar, erkender jeg, at det er en meget vanskelig Sag saaledes paa Forhaand at sætte Lønnen for dem. Derfor er der, om man saa vil, noget overordentlig skønsomt i det foreslaaede, fordi det jo ikke er saa let nu at gøre sig nogen klar Forestilling om, hvor meget de saa at bestille, i hvilket Omfang man vil komme til at lægge Beslag paa deres Tid. Først efterhaanden, som Fremgangsmaaden udvikler sig, kan man faa en bestemt Mening derom. Skulde det da vise sig, at Lønnen er utilstrækkelig, maatte man jo forudsætte, at Rigsdagen maa være villig til at forøge dem saa meget, som Omstændighederne kræve. Noget stort finansielt Spørgsmaal vil det jo i hvert Fald aldrig kunne blive. — Til disse Bemærkninger skal jeg foreløbig indskrænke mig.

Stthr: Min ærede Kollega for 11te Kredts (Th. Nielsen) kom i sit Foredrag til at udtale sig om Apotekervæsenet paa en, som jeg vil kalde det, noget ensidig Maade, saa det forekommer mig, det vilde være uheldigt, om ikke en modsat Betragtning af Apotekervæsenet her i Landet kom til Orde, naar dette nu en Gang er kommet frem. Jeg ved godt, at der er megen Uvilje hos mange mod Apotekerforholdene her i Landet, men jeg tror, at de, der nære denne Uvilje, overse den anden Side af Sagen, den forholdsvis store Sikkerhed, som Befolkningen har paa vore Apoteker for at faa udeleveret god Medicin og ikke saa, lad mig sige det ligefrem, Gift i Stedet for Medicin. Jeg har ved Familieforhold haft Anledning til at blive lidt bekendt med disse Forhold og er bleven oplyst om, at der gives Lande, hvor Medicinalvæsenet eller Apotekerforholdene ere ordnede paa en anden Maade, hvor det er en mere fri Forretning, og hvor Forgiftningstilfældene ved Udelevering af Medicin fra Apotekerne stige til et forbausende højt